

KHÚC HÁT GIẢ CHÂN NHƯ

Nói tới chân như là cái như thế đấy,
Là nghe điếc con ráy mà vẫn phải lắng nghe,
Là chẳng phải ở ngoài hè, mà cũng không trong nội thất,
Là không giữ chặt, mà cũng chẳng buông ra,
Là chẳng mượt mà, mà cũng không khô héo,
Là không mập béo, mà cũng chẳng ốm o,
Là chẳng ngủ khò, mà cũng không thức trắng,
Là không ngăn ngắt, mà cũng chẳng dài thòng,
Là chẳng phải tròn tròn, mà cũng không meo méo,
Là không cong queo, mà cũng chẳng thẳng bằng,
Là chẳng tung tăng, mà cũng không nhăn nhó,
Là không phải đỏ, mà cũng chẳng phải đây,
Là chẳng phải mầy, mà cũng chẳng phải tao,
Là không phải vào, mà cũng chẳng phải ra,
Là chẳng phải tà, mà cũng không phải chánh,
Là không phải thánh, mà cũng chẳng phải phàm,
Là chẳng chán nhàm, mà cũng không mắc dính,
Là không thanh tịnh, mà cũng chẳng nhiễm ô,
Là chẳng phải gà cồ, mà cũng không phải gà mái,
Là không tả phái, mà cũng chẳng hữu khuynh,
Là chẳng phải một mình, mà cũng không cả đám,
Là không phải nhám, mà cũng chẳng phẳng lì,
Là chẳng phải đi, mà cũng không phải tới,
Là không phải mới, mà cũng chẳng phải xưa,
Là chẳng phải bữa ,mà cũng không phải gặt,
Là không phải mặt, mà cũng chẳng phải lòng,
Là chẳng phải trong, mà cũng không phải đục,
Là không phải nhục, mà cũng chẳng phải vinh,
Là chẳng phải chống kinh, mà cũng không thỏa hiệp,
Là không nhận nhip, mà cũng chẳng vắng tanh,
Là chẳng tranh giành, mà cũng không xuôi xị.

Kính thưa quý vị,
Nói tới nói lui,
Nói hoài nói hủy,
Vậy chớ chân như ,
Là cái quái gì ?
Để ợt như chơi,
Theo Thầy thì rõ:
Không tên, không nói,
Tathā như vậy,
Như vậy ... như vậy ...

Tâm Minh Hạnh

(sáng tác trong khóa tu học tại đạo tràng Houston tháng 4-2006)